

[Carsten Andersen]

mange lukninger af døgninstitutioner og den store mangel på relevant døgninstitutionsplads, der er på området. Derfor ser jeg det som en fare, hvis man fortsætter med yderligere lukninger og overgang til entreprenørmodeller, men jeg synes, man skal tage en diskussion op om, hvordan man får et mere varieret døgninstitutionstilbud over for familierne, sådan at man ikke bliver nødt til at anbringe børn eller unge i døgninstitution dér, hvor der er plads.

Hanne Severinsen (V):

Jeg tror ikke, der er nogen, der kan være uenig i, at vi må forebygge de mange tvangsfjernelser, som desværre finder sted. Der ligger mange tragedier og ulykkelige sager bag disse tvangsfjernelser, ligesom der jo desværre også nok ind imellem ligger meget ulykkelige forhold bag de såkaldt frivillige fjernelser, som ind imellem kan være en slags frivillig tvang eller i hvert tilfælde et udtryk for, at der er noget galt i familien, at den ikke fungerer.

Vi kan sikkert også alle sammen være enige om, at vi skal bruge alle de former for forebyggelse, vi overhovedet kan komme i tanker om, så vi undgår disse ulykkelige situationer, hvor familierne ikke kan holde sammen. Det handler bredt set jo om den familiepolitik, sundhedspolitik og kulturpolitik, vi i det hele taget fører i dette land – og jeg tror, kulturpolitik er en meget vigtig ende af det. Jeg kan huske, at socialministeren, da hun tiltrådte, fremsatte en udtalelse om, at hun egentlig hellere ville have, at Socialministeriet hørte ind under Kulturministeriet, at det i virkeligheden var overflødigt, at vi skulle reparere, at vi i stedet for skulle koncentrere os om at skabe noget interessant og godt for lokalsamfundene. Det kan jeg fuldstændig tilslutte mig, og det er vel også noget i den stil, vi skal i gang med, og som man i øvrigt også er i gang med rundt omkring.

Vi skal bare gøre os klart, at der skjuler sig mange forskelligheder bag de forskellige sager, og derfor kan vi ikke her komme med færdige opskrifter på, hvad vi skal gøre. Det er ikke sådan, at vi her kan anvise, hvad man skal gøre ude omkring i kommunerne, men vi skal selvfølgelig være med til at pege på, at kommunerne må gøre noget for at sikre, at vi indretter os bedre i lokalsamfundene med os selv og hinanden, det skal vi selvfølgelig også selv gøre. Det, som det jo handler om i den sidste ende, er,

hvor mange sociale netværk der er, og hvor godt fungerende de er.

Men som sagt, forebyggelse er ikke noget, man kan stille op i skemaer, hvor man siger: sådan skal det gøres. Det er et holdningsskift, det er noget med at gå på tværs af sektorerne, herunder også de ministerielle sagsområder. Det tværministerielle børneudvalg er jo netop udtryk for, at man fra regeringens side har forsøgt at skabe et forum, hvor man kan se de forskellige sager ud fra en børnevinkel, hvilket jeg synes er en god idé og også en bedre idé end at have en børneombudsmand, der skal være den, der ved, hvad der er godt for børnene. Jeg tror, det er meget vigtigere, at vi ser på alle de sektorer, vi har i vort samfund, og prøver at overveje, hvor børnevinklen kommer ind, hvor det er, vi måske gør noget forkert over for familierne, og hvor vi simpelt hen ikke har tænkt os godt nok om.

Hvis vi ser på, hvad der sker i øjeblikket, kan man jo se, at mange af de såkaldte SUM-midler, som er blevet uddelt, og som socialministeren også netop nævnte, netop kombinerer de sociale og de kulturelle formål, og at mange af dem netop sætter fokus på, hvordan vi kan forebygge, at familierne bryder sammen, hvordan vi kan sikre, at familierne bliver stærke. Jeg mener, det er et godt arbejde, der er sat i gang rundt omkring de steder, hvor man har lavet disse forsøg, og derfor ville jeg egentlig også så gerne have, at man var enig om herfra, at Socialministeriet i den henseende først og fremmest skal fungere som en idébørs. Det er ude omkring i lokalsamfundene, man får afprøvet ideerne, og så får man dem formidlet til andre kommuner, sådan at man kan få inspiration til at gøre noget, uden at man nødvendigvis behøver at gøre det samme, for der er jo stor forskel; selv om vi er et lille land, er der altså forskel på, hvad der egentlig er brug for i de lokale områder.

Jeg tror også, at det forslag, vi har behandlet i Socialudvalget her i vinter, om, at man skal fjerne socialudvalgenes kompetence og give kommunerne lejlighed til at arbejde mere tværsektorielt, vil give dem mange muligheder for også her at tænke mere i forebyggelse, så meget desto mere som forebyggelse i den sidste ende jo er billigere end tvangsanbringelser.

Jeg vil helt understrege det, socialministeren sagde, om, at vi bør undgå, at der bliver for me-